

Pic cu pic

Samoila

Lumea toată
E în chin
Când o-apucă
Ura
Că o viață
Și-un destin
Îi astupă
Gura.
Ori e proastă
Ori naivă
Să-nțeleagă ce-o capta,
Navigând
Tot în derivă
Pentru a se adapta.
Soarta,
Știu deopotrivă,
Chiar de cade
Pe un „eu”
Nu lucrează
Împotriva
Voinței
Lui Dumnezeu
Care,
Uneori, târziu,
Nu se schimbă
Cu nimic,
Că doar El
În noi se plimbă
Când se-oferă
Pic cu pic.
Sufletul
De-l pui pe masă
Celor ce ușor
Te-njură,
Chiar făcând
Și o grimasă,
Ei se șterg
Cu el la gură.